

Менеджмент підприємств в умовах глобалізації, реструктуризація та розвиток підприємств, податкова складова діяльності підприємств.

Єршова Н.Ю., к.е.н., доц., НТУ «ХПІ», м. Харків

ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРУ РЕКУРЕНТНОСТІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Рекуррентность - це взаємна вкладеність об'єктів і пов'язана із цим зворотність і повторюваність їх властивостей на всіх структурних рівнях. Повноту системи можна одержати тільки за умови повноти всіх її підсистем. Зовнішня мотивація породжує мотивацію у всіх підсистемах і закон збереження може здійснитися тільки якщо в кожній підсистемі він буде виконаний повністю. Рекуррентність пояснює механізм появи систем з якісно новими властивостями, тобто такими властивостями, яких немає ні в одній з її підсистем. Суть полягає у тому, що нова властивість виникає не в системі, а значно раніше в більш молодших підсистемах і тільки при досягненні деякої кількості й складності ця нова властивість може бути виявлена (буде проявлятися) за умови її використання системою. Фактор рекуррентності властивий міжциклічним та міжфазовим залежностям. Фактор рекуррентності на мікрорівні пов'язаний з теорією життєвого циклу підприємства. Кожна фаза життєвого циклу підприємства містить у собі елементи минулого, риси сьогодення й зачатки майбутнього. Даний аккумулятивний підхід у філософії був обґрунтований Ф. Гегелем стосовно до закономірностей розвитку природи й суспільства в цілому. Це означає, що кожна фаза життєвого циклу підприємства опосередкована характером попередньої фази, і вона ж, у свою чергу, впливає на наступну фазу; кожна фаза містить «спадкоємні» риси попередньої й визначає адекватні особливості наступної. Таким чином, кожна з фаз об'єктивно визначає не тільки її «ланцюгову» взаємодію із прикордонними станами, але і їх взаємопроникнення, «переплетіння» і навіть риси інтегрального зрощування.